

Viitorul pentru America și 18 iulie 2020 - Numărul șapte

Arcașii

Jeff Pippenger

2023-09-25

Într-un articol recent am abordat „profeția asupra văii vedeniei” din Isaia douăzeci și doi. Acolo am identificat „vale a vedeniei” ca simbol geografic al distincției dintre laodiceeni și filadelfieni în „zilele de pe urmă”. Ceea ce le-a legat în snopi pe fecioarele nechibzuite laodiceene pentru focurile nimicirii au fost „arcașii”. Arcașii din profeția biblică reprezintă islamul.

Iar Dumnezeu i-a zis lui Avraam: „Să nu-ți fie greu din pricina copilului și din pricina roabei tale; în tot ceea ce ți-a spus Sara, ascultă de glasul ei, căci prin Isaac îți va fi numită sămânța. Dar și din fiul roabei voi face un neam, pentru că este sămânța ta.” Avraam s-a sculat dis-de-diminează, a luat pâine și un burduf cu apă și i le-a dat Hagarei, punându-le pe umărul ei, i-a dat și copilul și a trimis-o departe. Ea a plecat și a rătăcit prin pustia Beer-Șebe. Când s-a sfârșit apa din burduf, a aruncat copilul sub unul dintre tufișuri. Apoi s-a dus și a șezut jos în fața lui, la o depărtare bună, cam cât bătaia unui arc, căci zicea: „Să nu văd moartea copilului.” Și a șezut în fața lui, și-a ridicat glasul și a plâns. Dumnezeu a auzit glasul copilului, iar Îngerul lui Dumnezeu a chemat-o pe Hagar din cer și i-a zis: „Ce ai, Hagar? Nu te teme, căci Dumnezeu a auzit glasul copilului acolo unde este. Scoală-te, ridică băiatul și ține-l de mână, căci voi face din el un neam mare.” Și Dumnezeu i-a deschis ochii, și ea a văzut o fântână cu apă; s-a dus, a umplut burduful cu apă și i-a dat băiatului să bea. Dumnezeu a fost cu băiatul; el a crescut, a locuit în pustie și a ajuns arcaș. Geneza 21:12–21.

Ishmaeli, fiul Hagarei, urma să devină tatăl națiunii islamice și era reprezentat ca „un arcaș”. Prima menționare a lui Ishmael îi identifică rolul în profeția biblică.

Și îngerul Domnului i-a zis: „Iată, ești însărcinată și vei naște un fiu, căruia îi vei pune numele Ismael; căci Domnul a auzit necazul tău. El va fi ca un măgar sălbatic între oameni; mâna lui va fi împotriva tuturor, și mâna tuturor împotriva lui; și va locui în fața tuturor fraților săi.” Geneza 16:11, 12.

Nasyon Islam lan pral “kont tout moun,” epi “men tout moun” pral “kont li.” Mo yo tradui kòm “sovaj” la se bourik sovaj Arabi a; konsa, depi nan kòmansman an, Ishmayèl kòm yon senbòl pwofetik asosye ak “fanmi cheval la,” epi li pral rasanble tout nasyon sou latè ansanm kont nasyon pa li a.

Миллеритлар Аяның тоғызыншы тарауындағы үш қасіреттің Исламның пайғамбарлық тарихын бейнелейтінін таныды және сол арқылы олар Хабауктың екі қасиетті кестесінің екеуінде де Исламды ат түрінде көрнекі түрде көрсетті. Бұл кестелер “Жаратқан Иенің қолымен бағытталған” еді және олар туралы Хабауктың екінші тарауында пайғамбарлық етілген. Аян кітабының сегізінші тарауының он үшінші аятындағы үш қасірет Исламды

бейнелейді деген ақиқатты теріске шығару — Пайғамбарлық Рухын және Хабаукты теріске шығару. Бұл Киелі кітапты да, Пайғамбарлық Рухын да теріске шығару болып табылады.

Și am văzut și am auzit un înger zburând prin mijlocul cerului și zicând cu glas tare: Vai, vai, vai de locuitorii pământului, din pricina celorlalte sunete ale trâmbiței celor trei îngeri care încă urmează să sune! Apocalipsa 8:13.

A respinge adevărul înseamnă a fi sortit focurilor nimicirii, iar adventismul și-a început respingerea progresivă a adevărului în 1863. Islamul este chestiunea care aduce împreună toate națiunile lumii în timpul celui de-al treilea vai. Această unitate a fost ilustrată la 11 septembrie 2001, care, ca primul semn de hotar al celor șapte tunete, trebuie să reprezinte și ultimul semn de hotar al celor șapte tunete. Ultimul semn de hotar al celor șapte tunete în „zilele din urmă” este legea duminicală, apoi al treilea vai vine curând. Puterea care mânia neamurile este Islamul, iar în zilele din urmă Islamul a mâniat neamurile la 11 septembrie 2001, însă ele au fost simultan „ținute în frâu”. În acel timp, ploaia târzie a început să stropească în avans față de revărsarea deplină care are loc atunci când mireasa se pregătește.

„În acel timp, în timp ce lucrarea mântuirii se apropie de încheiere, necazul va veni peste pământ, iar neamurile se vor mânii, dar vor fi ținute în frâu pentru a nu împiedica lucrarea celui de-al treilea înger. În acel timp, «ploaia târzie», sau învierea de la fața Domnului, va veni pentru a da putere glasului puternic al celui de-al treilea înger și pentru a-i pregăti pe sfinți să stea în picioare în perioada când vor fi revărsate cele șapte plăgi de pe urmă.” Early Writings, 85.

La 11 septembrie 2001 a început judecata celor vii, neamurile s-au mâniat din pricina atacului Islamului împotriva Statelor Unite, iar ploaia târzie a început să cadă. Judecata începe cu casa lui Dumnezeu, iar judecata casei lui Dumnezeu se încheie la criza legii duminicale; apoi începe judecata celeilalte turme a lui Dumnezeu. În acest adevăr de cea mai mare însemnătate sunt implicate multe aspecte, însă aceste adevăruri sunt bine documentate în seria Habakkuk’s Tables. A fost important să așezăm aceste lucruri aici, în articol, înainte de a reveni la narațiunea din Apocalipsa unsprezece.

Și în același ceas a fost un mare cutremur de pământ, și a zecea parte din cetate a căzut, și în cutremur au fost uciși dintre oameni șapte mii; iar ceilalți s-au înfricoșat și au dat slavă Dumnezeului cerului. Al doilea vai a trecut; și, iată, al treilea vai vine curând. Apocalipsa 11:13, 14.

Cutremurul cel „mare”, care a marcat răsturnarea națiunii Franței în Revoluția Franceză, reprezintă răsturnarea Statelor Unite la legea duminicală. Apostazia națională trebuie să fie urmată de ruină națională, iar când Statele Unite vor fi ruinate, întregul pământ va fi zguduit până în temelii; de aici simbolul „cutremurului”. În acel moment, „vaiul al treilea vine curând”. Islamul este identificat pe cele două table sacre ca fiind primul și al doilea vai din Apocalipsa nouă, iar dacă primul vai este Islamul și al doilea vai este Islamul, atunci al treilea vai trebuie să fie Islamul, căci prin mărturia a doi un lucru este statornicit. Statele Unite vor fi lovite din nou de Islam la legea duminicală.

Referitor la valea oaselor a lui Ezechiel, sora White consemnează următoarele.

„Îngerii țin în frâu cele patru vânturi, reprezentate ca un cal înfuriat care caută să se desprindă și să se năpustească peste fața întregului pământ, purtând distrugere și moarte în calea sa.

«Մենք պիտի՞ քնենք հենց հավիտենական աշխարհի շեմին: Մենք պիտի՞ լինենք բթացած, սառն ու մեռած: Օ՛, եթե միայն մեր եկեղեցիներում Աստծո չոգին ու շունչը փչվեր Նրա ժողովրդի մեջ, որպեսզի նրանք կանգնեին իրենց ոտքերի վրա և ապրեին: Մենք պետք է տեսնենք, որ ճանապարհը նեղ է, և դուռը՝ անձուկ: Բայց երբ անցնում ենք անձուկ դռնով, դրա ընդարձակությունը սահման չունի»: Manuscript Releases, հատոր 20, 217.

Mesajul „celor patru vânturi”, care îi ridică pe cei doi proroci din Apocalipsa unsprezece, este mesajul calului mâniaș al profeției biblice, așa cum este reprezentat în întreaga mărturie biblică, dar și așa cum este înfățișat vizual pe cele două table sfinte ale lui Habacuc. Mesajul care îi aduce pe Ilie și pe Moise în picioare este mesajul celei de-a treia vai, care vine curând după ce sunt ridicați în picioare, căci atunci când sosește legea duminicală și islamul lovește din nou, Moise și Ilie sunt înălțați ca steag pentru neamuri.

A treia nenorocire a islamului este, de asemenea, a șaptea trâmbiță. Începutul sunării celei de-a șaptea trâmbițe a avut loc la 22 octombrie 1844, când a început judecata.

Dar în zilele glasului celui de-al șaptelea înger, când va începe să sune, taina lui Dumnezeu se va sfârși, după cum a vestit robilor Săi, prorocii. Apocalipsa 10:7.

„Zilele glasului celui de-al șaptelea înger” sunt zilele judecării de cercetare, care a început la 22 octombrie 1844. Atunci a început judecata morților. De îndată ce al treilea vai vine curând, este marcată din nou sunarea celei de-a șaptea trâmbițe. Această sunare nu este începutul judecării de cercetare, ci sfârșitul judecării casei lui Dumnezeu și începutul judecării celeilalte turme a lui Dumnezeu.

Și al șaptelea înger a sunat din trâmbiță; și în cer s-au auzit glasuri puternice, care ziceau: Împărățiile lumii au ajuns ale Domnului nostru și ale Hristosului Său; și El va împărăți în vecii vecilor. Și cei douăzeci și patru de bătrâni, care ședeau înaintea lui Dumnezeu pe scaunele lor de domnie, au căzut cu fețele la pământ și s-au închinat lui Dumnezeu, zicând: Îți mulțumim, Doamne Dumnezeule Atotputernice, Cel ce ești și Cel ce erai și Cel ce vii, fiindcă ai luat puterea Ta cea mare și ai început să împărățești. Apocalipsa 11:15–17.

„Taina lui Dumnezeu” este Hristos în noi, nădejdea slavei, care se împlinește în perioada de timp când Moise și Ilie se ridică și sunt înviați printr-un mesaj din Cuvântul lui Dumnezeu care identifică Islamul. Dacă mesajul este primit, el leagă un suflet pentru grânarul ceresc; dar pentru cei care resping mesajul, acesta este mesajul arcașilor Islamului, care îi leagă în snopi ca să fie arși în focurile nimicirii. Mesajul celei de-a șaptea trâmbițe îi pecetluiește pe cei o sută patruzeci și patru de mii înainte ca ei să fie înălțați ca un steag pentru a aduce înăuntru cealaltă turmă a lui Dumnezeu. Cei doi proroci înviați trebuie mai întâi să fie pecetluiți înainte ca lumea să poată fi avertizată.

„Lucrarea Duhului Sfânt este de a convinge lumea cu privire la păcat, la neprihănire și la judecată. Lumea nu poate fi avertizată decât văzându-i pe cei care cred adevărul sfințiți prin adevăr, acționând pe baza unor principii înalte și sfinte, arătând, într-un sens înalt și elevat, linia de demarcație dintre cei care păzesc poruncile lui Dumnezeu și cei care le calcă în picioare. Sfințirea prin Duhul semnalizează deosebirea dintre cei care au sigiliul lui Dumnezeu și cei care păzesc o zi de odihnă falsificată. Când va veni încercarea, se va arăta limpede care este semnul fiarei. Acesta este păzirea duminicii. Cei care, după ce au auzit adevărul, continuă să socotească această zi ca sfântă poartă semnătura omului fărădelegii, care s-a gândit să schimbe vremurile și legea. Bible Training School, 1 decembrie 1903.”

Când cei o sută patruzeci și patru de mii vor fi înălțați ca un steag pentru neamuri, neamurile se vor mânia. Puterea care mânie neamurile în profetia biblică este islamul. Islamul va lovi din nou Statele Unite la legea duminicală.

Și neamurile s-au mâniat, și a venit mânia Ta, și vremea morților, ca să fie judecați, și să dai răsplătă robilor Tăi, prorocilor, și sfinților, și celor ce se tem de Numele Tău, mici și mari; și să nimicești pe cei ce nimicesc pământul. Și templul lui Dumnezeu a fost deschis în cer, și s-a văzut în templul Lui chivotul legământului Său; și au fost fulgere, și glasuri, și tunete, și un cutremur de pământ, și grindină mare. Apocalipsa 11:18, 19.

După această succesiune de evenimente profetice, Ioan prezintă biserica, cea care urmează să fie steagul.

Și s-a arătat în cer un semn mare: o femeie înveșmântată cu soarele, cu luna sub picioarele ei și pe capul ei o cunună de douăsprezece stele. Ea era însărcinată și striga, fiind în durerile nașterii și chinându-se să nască. Apocalipsa 12:1.

Aici este prezentată biserica care a fost omorâtă, călcată în picioare, înviată, iar după aceea este ridicată la cer, în timp ce steagul lui Dumnezeu strălucește de slava soarelui. Ei stau pe lună, care reprezintă umbra celor douăsprezece stele de pe coroana lor. Umbra este alcătuită din cele douăsprezece seminții ale vechiului Israel, care preînchipuiau și reflectau pe cei doisprezece ucenici, care sunt cele douăsprezece stele din coroana ei. Începutul vechiului Israel preînchipuie, în această ilustrație, sfârșitul vechiului Israel.

Femeia este pe punctul de a naște un copil, ceea ce identifică nașterea lui Hristos la sfârșitul Israelului antic, dar acum reprezintă nașterea neamurilor care ies din Babilon și se alătură celor o sută patruzeci și patru de mii. De îndată ce Ilie și Moise sunt înălțați ca steag, ea dă naștere celeilalte turme a lui Dumnezeu, care va răspunde la steag.

„Lumea nu poate fi avertizată decât” prin faptul că îi vede pe cei o sută patruzeci și patru de mii înălțați ca un steag în timpul crizei care începe odată cu legea duminicală în Statele Unite. Cei care ies din Babilon și stau împreună cu cei o sută patruzeci și patru de mii sunt reprezentați ca marea mulțime. Aceste două grupuri din Apocalipsa șapte sunt reprezentate de Moise și Ilie pe muntele Schimbării la Față, iar biserica triumfătoare a lui Dumnezeu, care este înviată și înălțată ca un steag, se unește cu cealaltă turmă a lui Dumnezeu, care se află încă atunci în Babilon, în acel timp final de criză.

Ascultați cuvântul Domnului, voi, care tremurați la cuvântul Lui; frații voștri, care vă urau, care vă izgoneau din pricina Numelui Meu, ziceau: „Să fie slăvit Domnul!” Dar El Se va arăta spre bucuria voastră, iar ei vor fi dați de rușine. Un glas de vuiet din cetate, un glas din templu, glasul Domnului, care aduce răsplătire vrăjmașilor Săi. Înainte de a intra în durerile nașterii, ea a născut; înainte de a-i veni durerea, a dat naștere unui copil de parte bărbătească. Cine a auzit vreodată așa ceva? Cine a văzut asemenea lucruri? Se naște oare o țară într-o singură zi? Sau se naște un neam dintr-odată? Căci, îndată ce Sionul a intrat în durerile nașterii, și-a născut copiii. Să aduc Eu până la ceasul nașterii și să nu fac să nască? zice Domnul. Sau Eu, care fac să nască, să închid pântecele? zice Dumnezeuul tău. Bucurați-vă împreună cu Ierusalimul și veseliți-vă pentru el, toți cei ce-l iubiți; tresăltați de bucurie împreună cu el, toți cei ce-l jeliți; ca să sugeți și să vă săturați din sânii mângâierilor lui, ca să mulgeți și să vă desfățați din belșugul slavei lui. Căci așa zice Domnul: „Iată, voi întinde spre el pacea ca un râu și slava neamurilor ca un torent revărsat; atunci veți suga, veți fi purtați pe șold și legănați pe genunchi. Cum mângâie pe cineva mama lui, așa vă voi mângâia Eu; și veți fi mângâiați în Ierusalim.” Când veți vedea aceasta, inima voastră se va bucura și oasele voastre vor înverzi ca iarba; mâna Domnului se va face cunoscută față de slujitorii Săi, iar indignarea Lui, față de vrăjmașii Săi. Isaia 66:5–14.

Cei care sunt născuți atunci când se înalță la cer sunt cei care au fost izgoniți de frații lor care i-au urât. Frații lor care i-au urât și s-au bucurat de moartea lor sunt cei care spun că sunt iudei, dar nu sunt. Ei sunt cei din sinagoga Satanei, care, în chip profetic, se vor închina la picioarele steagului alcătuit din „izgoniții lui Israel”.

Și El va ridica un steag pentru neamuri, va strânge pe cei izgoniți ai lui Israel și va aduna pe cei risipiți ai lui Iuda din cele patru colțuri ale pământului. Isaia 11:12.

„Credeți că aceia care se închină înaintea picioarelor sfinților (Apocalipsa 3:9) vor fi, în cele din urmă, mântuiți. Aici trebuie să mă deosebesc de dumneavoastră; căci Dumnezeu mi-a arătat că această categorie era alcătuită din adventiști de nume, care căzuseră de la credință și «L-au răstignit din nou, pentru ei înșiși, pe Fiul lui Dumnezeu și L-au dat batjocurii publice». Iar în «ceasul ispitei», care încă urmează să vină, spre a scoate la iveală adevăratul caracter al fiecăruia, ei vor ști că sunt pierduți pentru totdeauna și, copleșiți de zbucium sufletesc, se vor pleca la picioarele sfinților.” Word to the Little Flock, 12.

Cine are urechi, să audă ce zice Duhul bisericilor.